

ת"פ (רמלה) 21574-01-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21574-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אייל כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ב"כ המאשימה

נגד

הנאשם
פלוני
ב"כ הנאשם עו"ד נעמי כהן

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין תקיפותיו את בת זוגו והפרת הוראה חוקית.

הסדר הטיעון וכתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1), במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לקבלת תסקיר.

2. כתב האישום בו הודה הנאשם אוחר שני אישומים. בחלק הכללי צוין כי במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת גרושים ולהם שלשה ילדים משותפים. הנאשם התגורר בביתו שברמלה בעוד המתלוננת והילדים התגוררו בבית אחר שבעיר (להלן גם: "הדירה").

באישום הראשון צוין כי ביום 8.7.21 בשעה 12:30 לערך, שהתה המתלוננת בחדר השירותים שבדירתה. באותה עת הגיע הנאשם לדירה והחל לקלל את המתלוננת. בסמוך לאחר מכן ירק בפניה ואחר בשיערה. בתגובה לכך דחפה המתלוננת את הנאשם באמצעות ידה וניסתה לסגור את דלת חדר השירותים, או אז ירק הנאשם בפניה פעם נוספת. בשלב זה התקשרה המתלוננת לאחותה, אשר הזעיקה משטרה למקום.

באישום השני צוין כי נוכח האירועים מושא האישום הראשון נחקר הנאשם בתחנת משטרת רמלה ביום

עמוד 1

8.7.21 ושוחרר ע"י קצין משטרה בתנאים מגבילים. אלה כללו בין היתר איסור יצירת קשר עם המתלוננת בכל דרך שהיא, למשך 15 יום (להלן: "ההוראה החוקית"). ביום 14.7.21 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לדירת המתלוננת כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בין השניים התגלע ויכוח ורק לאחר הפצרות חוזרות ונשנות של המתלוננת הסכים הנאשם לעזוב את הדירה.

לאור האמור הורשע הנאשם בתקיפה סתם- בן זוג, לפי סעי' 380 + 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (אישום 1) ובהפרת הוראה חוקית, לפי סעי' 287 (א) לחוק הנ"ל.

תמצית קורות ההליך ותסקירי שירות המבחן

3. להלן יפורטו עיקרי קורות ההליך והאמור בתסקירים המהותיים.

לאחר כפירת הנאשם במיוחס לו, נקבע דיון לשמיעת ראיות ליום 25.10.22. הנאשם לא התייצב לדיון, הוצא נגדו צו הבאה ונקבע דיון תזכורת בנוכחותו. בדיון מיום 29.11.22 הודה הנאשם כאמור ונשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.

4. מן התסקיר הראשון (מיום 4.5.23) עלה בין היתר, כי הנאשם נשוי בשנית ואב לארבעה: שלשה מנישואיו למתלוננת ובת- תינוקת מנישואיו המאוחרים. הנאשם מתגורר בדירה שכורה ב... ועובד כמנהל עבודה ב.... הנאשם גודל ע"י אימו בלבד, לאחר מות אביו בהיותו רך בשנים. לדבריו סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. עוד בגיל 11 חבר לחברה שולית ובגיל 14 החל להשתמש בסמים. בגיל 17 חדל מכך לחלוטין. הנאשם שוחרר משירות צבאי בשל אי התאמה. בגיל 18 החל לעבוד כנהג משאית ומשך השנים עבד בעבודות מזדמנות. בהתייחס לנישואיו למתלוננת ציין כי אלה התאפיינו בקשיים כלכליים ואחרים. הליך הגירושין היה ממושך והסתיים בשנת 2017. לאחר הגירושין הוצאו ילדי השניים למסגרות חוץ ביתיות.

5. שירות המבחן המשיך וציין כי לא עלה בידו ליצור קשר עם המתלוננת. מבירור שנערך עם גורמי טיפול עלה כי לאורך השנים בלט חוסר תפקוד של הנאשם והמתלוננת גם יחד וכי יחסי השניים התאפיינו באלימות הדדית שבעיקרה מילולית ורגשית, ובמעורבות משטרתית ברקע הגשת תלונות הדדיות. לאור המורכבות מחד וקיומו של מידע חלקי מנגד עתר השירות לדחייה ולהגשת תסקיר משלים.

6. לאור בקשת השירות לה נעתרתי ולאור תקלה שאירעה בשירות המבחן נדחו הדיונים בעניינו של הנאשם. השירות שב ועתר ביום 18.9.23 לדחייה לאור אי הצלחה ביצירת קשר עם הנאשם. לאחר עדכון הסניגורית בדבר יצירת קשר עם הנאשם והבעת התחייבותו להליך, שב ונדחה הדיון, בהסכמת המאשימה.

7. מן התסקיר המהותי השני במנין (מיום 10.3.24) עלה בין היתר כי הנאשם מתגורר עם רעייתו וביתם המשותפת ועובד מזה מספר חודשים במינימרקט ובעבודות שיפוצים שונות. מצבו הכלכלי מורכב, הוא בעל חובות בהוצאה לפועל וחשבונו מעוקל. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ונטל אחריות למיוחס לו בכתב האישום בו הודה. משיחת השירות עם המתלוננת עלה כי לדבריה חלה רגיעה משמעותית ביחסיהם והיא אינה חשה בסכנה מן הנאשם. הקשר בין השניים טוב וממוקד בחינוך הילדים, המשולבים במסגרות חוץ ביתיות. סכום המזונות הופחת אך הנאשם

משלם אותו במועד. הנאשם הסכים לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור ועם זאת הבהיר כי הוא עתיד לעבור ולהתגורר באילת, בקרבת הורי זוגתו. לאור האמור עתר השירות לדחייה בת 3 חודשים לשם גיבוש תוכנית של"צ באילת.

8. הדיון בעניינו של הנאשם נדחה פעם נוספת לאור בקשת השירות. מתסקיר נוסף (מיום 17.6.24) עלה כי בתקופת הדחייה נמנע הנאשם מלעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן. בני הזוג נותרו במקום מגוריהם ב... אך בדעתם לעבור לאילת. שירות המבחן ציין כי לאור חוסר היציבות באשר למגורי הנאשם אין בידו לבנות עבורו תכנית טיפול.

9. הנאשם נמנע מלהתייצב לדיון מיום 2.7.24, במהלכו עתרה באת כוחו לכך כי תינתן לו הזדמנות נוספת למיצוי אפיק טיפולי מול שירות המבחן. לאור הטענה לפיה נבצר ממנו מלהתייצב בשל מצב רפואי הוריתי על קיום דיון נוסף ביום 16.7.24. במועד זה התייצב הנאשם ועתר למתן הזדמנות נוספת. מצאתי להיעתר לבקשתו על אף התנגדות המאשימה והוריתי על קבלת תסקיר משלים.

10. בתסקיר מיום 30.9.24 צוין כי הנאשם אב לחמישה וכי רעייתו בהריון מתקדם. השירות עמד על חוסר היציבות בחיי הנאשם וציין כי בשיחה שהתקיימה עימו טען הנאשם כי הוא מכור לאלכוהול ואף ביקש לעבור טיפול גמילה. עם זאת הוא לא פעל על מנת לקדם מעשית את הטיפול המבוקש. לאור בקשתו עתר השירות לדחייה נוספת- בקשה לה נעתרתי.

11. בתסקיר מיום 4.12.24 ציין השירות כי הנאשם ביצע כמעט את כל הנדרש לשם שילובו באישפוזית אך נדרשת ארכה נוספת לשם השלמת ביצוע האמור. המאשימה הותירה את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט.

12. בתסקיר אחרון מיום 24.3.25 ציין שירות המבחן כי הנאשם הוא אב לשישה. הנאשם לא קידם במהלך תקופת הדחייה את הנדרש לשם שילובו בהליך טיפולי (בתסקיר צוין, כפי הנראה בשגגה, כי המדובר בטיפול ארוך טווח לצורך גמילה מסמים). עוד צוין כי בנו הפעוט של הנאשם סובל מבעיה רפואית שחייבה ניתוח והליך שיקום ארוך. לאור האמור נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

13. ביום 25.3.25 נשמעו טיעונים לעונש. לאור עתירת המאשימה לעונש הוריתי בתום הדיון על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות וזאת מבלי לקבוע כל מסמרות באשר להחלטה הסופית שתיתן. לאחר דחיות שונות והמצאת תיעוד שהתבקש, ניתנה ביום 1.7.25 חוות דעת הממונה. מחוות הדעת עלה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

14. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעונה על חומרת המיוחס לנאשם בהינתן הזיקה שבין האישומים והפרת ההוראה החוקית ברקע שימוש באלכוהול. טענתה היא כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של ההגנה על ביטחונה וכבודה של המתלוננת. על יסוד פסיקה אליה הפניתה טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. עוד הפניתה לכך כי לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת (מרשם פלילי **במ/1**, גז"ד **במ/2**) בגין איומים שהשמיע כלפי המתלוננת בשנת 2017. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון למאסר מותנה ולקנס ויש לזקוף נתון זה לחובתו.

15. עוד נטען כי הימשכות ההליך רובצת לפתחו, בהינתן אי התייצבותו לדיונים כמו גם שיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן, אשר הגיש בעניינו תסקירים רבים. לשיטת המאשימה הנאשם היתל בשירות המבחן ובבית המשפט בכך שהאריך לשווא את ההליך בדרך האמורה והעלה בשלב מאוחר

טיעון בדבר התמכרותו לאלכוהול. מכאן עתירת המאשימה להשתת מאסר בן 9 חודשים אשר אפשר וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

16. **ב"כ הנאשם** מנגד ציינה כי הנאשם הורשע בכתב אישום אשר תוקן משמעותית ביחס לזה המקורי, וכי הוא נטל אחריות, הודה במיוחס לו והביע חרטה על אף שיכול היה לפעול אחרת בהינתן קושי ראייתי. הנאשם מתמודד עם הצורך לפרנס את ששת ילדיו- שלשה מכל אם, ובחלקם רכים בשנים. עוד נטען כי הנאשם ביקש מיידית את סליחת המתלוננת לאחר ביצוע עבירות התקיפה וכי הפרת ההוראה החוקית נעשתה לאחר תיאום עם המתלוננת באשר להגעתו. המדובר בעבירות שלא גרמו לנזק ממשי או חבלה. מאז ביצוען לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים. היחסים בין הנאשם למתלוננת תקינים כיום. הנאשם עובד כיום בהובלות- עבודה קשה במשמרות ומתמודד עם קשייו הרפואיים של בנו הקטן.

17. לטענת ההגנה הנאשם הוא שביקש למצות הליך טיפולי ועשה כן בתום לב. הדבר לא צלח אך ורק בשל קשייו הכלכליים- משפחתיים ועל אף האמור הוא נגמל עצמאית מצריכת אלכוהול ואינו משתמש בקנאביס. עוד נטען כי שליחת הנאשם למאסר בעבודות שירות תפגע משמעותית ביכולתו לפרנס את ילדיו. מכאן עתירת ההגנה לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל בענישה צופה פני עתיד וכן לקבוע כי העונש הראוי בנסיבות הוא מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירה.

דין וגזירת הדין

18. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עסקינן ב"אירוע אחד" וזאת לאחר מבחני הפסיקה [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)]. אף לא נטען אחרת ע"י בעלי הדין.

19. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה הוא ההגנה על גופה של המתלוננת, כמו גם שלווה נפשה. הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מהפרת ההוראה החוקית הם ההגנה על המתלוננת והצורך לכבד את הוראות החוק ואנשי המרות.

20. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה סתם- בן זוג מלמדת ככלל על מנעד ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל. בהינתן כי עתירת המאשימה היא להשתת מאסר בדרך של עבודות שירות, אסתפק לשם השלמת התמונה בהפניה בלתי ממצה לאיזכור פסיקה בה נדונו נאשמים בעבירה זו גם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח - ראו למשל: רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.20); רע"פ 5861/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.1.20); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.21); רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.24).

באשר לעבירה הפרת הוראה חוקית, הצדדים נמנעו מלהרחיב באשר לה וממילא לא הפנו לפסיקה בעניינה. עם זאת נדמה כי אין חולק על כי על דרך הכלל ככל שעסקינן בעבירה זו לבדה רף הענישה

הנוהג הוא השתת מאסר מותנה בצד ענישה נלווית.

להלן מקרים בהם הושתו מאסרים לריצוי בעבודות שירות, בגין ביצוע העבירה תקיפה סתם- בן

זוג:

א. רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.16): המבקש הורשע על פי הודייתו בכך שדחף את רעייתו ולאחר שנפלה ארצה בעט בה (- ללא גרם חבלה). נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל. הושת בין היתר מאסר בן 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בשל אי מיצוי הליך שיקומי על רקע בעיית אלכוהול. ערעור המבקש נדחה וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

ב. עפ"ג (מרכז) 15633-08-22 **גרינ' נ' מדינת ישראל** (21.11.22): המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודייתו בכך שבעודו בגילופין סטר בחוזקה על לחיה של זוגתו וסמוך לאחר מכן שב וסטר לה פעם נוספת. כתוצאה מכך ניגר דם מאפה. משהגיע למקום עובר אורח במטרה להפריד בין השניים, סטר הנאשם על לחיו והחל לרדוף אחריו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מס' חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר. המערער נדון לריצוי מאסר בן 6 חודשים בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערכאת הערעור מצאה להקל עימו בשל נסיבות משפחתיות- כלכליות כך שמשך המאסר בעבודות שירות הופחת כדי 4 חודשים. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

ג. ע"פ (מח' חי') 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.11): המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של בת זוגו וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף את בנו והפילו. המערער נדון ל- 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי. ערכאת הערעור התערבה ברכיב המאסר המותנה שהושת, בלבד.

ד. עפ"ג (מח' י-ם) 48832-10-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.16): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך ש"הדף" את רעייתו בכתפה באמצעות שתי ידיו. כמו כן הורשע בתיק מצורף שעניינו באיומים כלפיה שנשלחו באמצעות מסרון. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד ל- 7 חודשי מאסר בפועל לעניין האלימות, וכן מתחם הנע בין מאסר מותנה ל- 4 חודשי מאסר בפועל, לעניין האיומים. המערער נדון בין היתר למאסר בן 3 חודשים, לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה.

ה. בצד האמור, לא אחת הסתפקו בתי המשפט בענישה שעיקרה מאסר מותנה וענישה נלווית לו. כך למשל, בע"פ (מרכז) 3707-05-18 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (2.10.18): המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע במספר אירועי אלימות כלפי חמותו ורעייתו לשעבר. אלה כללו דחיפות, סטירות, יריקות ועיקום יד. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המערער נדון למאסר מותנה, קנס ופיצוי. עתירתו לביטול ההרשעה נדחתה- וכך גם ערעורו.

[וראו גם פסיקה דומה כעולה מת"פ (נתניה) 3430-09-19 **מדינת ישראל נ' כליפה** (18.1.23) והפסיקה הרבה של בתי משפט השלום המאוזכרת שם- כולה חלוטה].

21. נסיבות ביצוע העבירות - עניינו של האישום הראשון בשתי יריקות בפני המתלוננת ואחיזה בשערה אגב וויכוח. אמנם אין מדובר בתקיפה הגורמת חבלה שהותירה את רישומה הפיזי ועם זאת יריקה

על אדם בכלל, ובפניו בפרט, באה בגדר השפלה ופגיעה של ממש בכבודו. מקל וחמר נכון הדבר כשעסקין בשתי יריקות ובאחיזה בשיער. עניינו של האישום השני בהפרת צו שניתן ע"י קצין משטרה בעקבות ביצוע התקיפות האמורות וזאת בחלוף ימים ספורים לאחר מכן ובעוד הנאשם נתון בגילופין. מכאן גם משנה החומרה שבביצוע העבירה הנ"ל.

22. בהינתן האמור לעיל, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר.

23. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו והחיסכון בזמן השיפוטי עקב כך. עוד שקלתי את מורכבות מצבו המשפחתי, הרפואי והכלכלי של הנאשם, והשפעת המאסר על כל אלה. במהלך ניהול ההליך נולדו לנאשם ילדים נוספים אשר האחד מהם סובל מבעיה רפואית משמעותית. אין חולק כי הנאשם אב לשישה ילדים, אשר למצער חלקם רכים מאד בשנים. הדעת נותנת כי שליחת הנאשם למאסר ולו בעבודות שירות תקשה על יכולתו לפרנסם. עוד שקלתי אי-הישנות עבירות נוספות.

בד בבד לא אוכל לזקוף לקולה את חלוף הזמן שמעת ביצוע העבירות בהינתן התנהלות הנאשם: לא מצאתי יסוד להניח כי כפי טענת המאשימה הנאשם ביקש להתל בה ובבית המשפט. עם זאת, כמתואר לעיל, ההליך נמשך עת ארוכה מאד תוך שבית המשפט נתן ושב ונתן לנאשם הזדמנויות רבות למצות הליך טיפולי-לשווא. שירות המבחן שב ונדרש פעמים רבות לעניינו של הנאשם אשר מצידו לא פעל די הצורך לשם קידום עניינו. טיעוני הנאשם בדבר הקשיים האובייקטיביים שמנעו ממנו לפעול אחרת מובנים, אך אין בהם כדי לשנות מן התוצאה הסופית.

לחומרה שקלתי קיומה של הרשעה קודמת כלפי אותה מתלוננת, אשר לא היה די בה כדי להניא את הנאשם מביצוע העבירות שביצע. עוד שקלתי היעדרו של הליך טיפולי, אשר משמעו הוא כי היה ונותר סיכון להישנות ביצוע עבירות.

24. לא אכביר מילים בדבר הצורך להילחם בנגע עבירות האלימות כלפי נשים ולהבטיח בכלל זה כי שלומה, ביטחונה ורווחתה של המתלוננת יישמרו מכל משמר.

25. כעולה מקורות ההליך, בית משפט זה גילה כלפי הנאשם סבלנות רבה, בדרך של מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות למיצוי טיפולי. הטעם לכך היה הרצון לסייע ככל הניתן לריפוי יחסי הנאשם והמתלוננת ברקע היותם הורים לשלשה ילדים משותפים. בנסיבות אלה אינטרס השמירה על יחסיהם גובר על אינטרס מיצוי הדין עם הנאשם, אך זאת בכפוף לכך כי הלה ראוי להקלה בדין בשל ביצוע כבדת דרך טיפולית.

26. בהעדר הליך טיפולי מוצלח, הפנמה ואיון המסוכנות, אין הצדקה להסתפק בנסיבות בענישה צופה פני עתיד בלבד. משכך אין מנוס מהשתת מאסר לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, משכו יהא קצר באופן יחסי לאור כלל הנימוקים שפורטו לעיל לקולה, והוא ימוקם בשליש התחתון של המתחם. הטעם העיקרי להקלה נובע מהשפעת המאסר על יכולת הנאשם לפרנס את ילדיו. קיימת הצדקה להשתת מאסר מותנה בנוסף. בד בבד, לאור עונש המאסר שיושת להלן והקושי הכלכלי הקיים והצפוי להחמיר בעטיו, לא מצאתי הצדקה להשית קנס או פיצוי, בנוסף.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 3 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות, בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 1.7.25, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביחידת ברקאי- מרכז, ברח' סלמה 53 תל אביב, ביום 4.8.25 בשעה 8:00.

הנאשם מוזהר כי עליו לקיים אחר הוראות הממונה שאם לא כן אפשר והדבר יביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים שלא יעבור על העבירות הורשע.
זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, במעמד הצדדים.